
Vranja vrata na odru **MGL**

RADIO SLOVENIJA 1, 13.05.2017, **DOGODKI IN ODMEVI**, 15:48

Na Mali sceni Mestnega **gledališča ljubljanskega** so pretekla dva večera premierno uprizorili štiri dele kriminalke Vranja vrata. Žanra kriminalne nadaljevanke na slovenskih odrih doslej nismo poznali, je pa po navdušenem odzivu premiernega občinstva mogoče sklepati, da ga kljub mračnosti morda čaka svetla prihodnost. Besedilo je napisal predvsem filmsko izkušeni Nejc Gazvoda, režiral je Aleksandar Popovski. Vranja vrata si je ogledala Staša Grahek.

STAŠA GRAHEK: Avtorji gledališke kriminalne nadaljevanke Vranja vrata ne skrivajo, da so se navdihovali pri televizijskih serijah, ki od Evrope do Amerike, od Skandinavije do Velike Britanije zadnja leta uživajo veliko priljubljenost. Vranja vrata so slovenski invar, postavljen na dolensko podeželje. To ni niti najmanj idilično, saj ima vse slabo, kar imajo večji kraji, le da se tu vse zgodi na majhnem prostoru, kjer vsi o vseh vse vedo. Seveda samo dozdevno, kajti, kot povedo v Vranjih vratih, nihče nima samo enega življenja. Pod zunanostjo so skrivnosti, velike, hude in strašne. Sprožilni dogodek Vranjih vrat je izginotje hčere lokalnega bogataša. Gazvoda dogajanja ni samo prenesel v slovensko okolje, temveč je ustvaril zaokroženo lokalno sceno, od bifeja do trgovine, od staroselcev do prišlekov, od ima vitežev do obrobnežev. Po vznemirljivi ekspoziciji in zapletu napetost nekoliko popusti, izteče pa se v presenetljiv razplet. Bližnjice so včasih prekratke, niti tu in tam obvisijo ali so povezane na silo. Dialogi so mestoma izjemno duhoviti, narečje na srečo nima običajne komične vloge. Liki so sicer izrisani v enostavnih potezah, a dovolj zanimivi. Režiser Aleksandar Popovski se je premišljeno približal televizijskemu žanru. Dogajanje spremljamo skozi mrežo, ki ustvarja distanco in zrnato sliko. Del dogajanja je prek kamere projiciran na platno v ozadju, kar simbolno odpira dodaten zorni kot, posnetki služijo tudi kot pogled v preteklost. Domiselna scenografija z zavesami omogoča hitre menjave prizorišč. Glasba Larena Poliča Zdraviča še poudarja mračno razpoloženje. Vloge so vse po vrsti zanimive in vredne pozornosti, posebno omembo pa si gotovo zaslužijo Žan Koprivnik kot narkoman Brin, Boris Kerč kot zagrenjeni dolenski oče in Lotos Vincenc Šparovec kot hladnokrvni policist.